

ZPRAVODAJ

informace o aktivitách europoslance
Jiřího Maštálky

ŘÍJEN-PROSINEC 2010

ČÍSLO 5

Jiří Maštálka aktivně v kyperském problému

Takzvané studijní dny, které absolvovali poslanci levicové frakce GUE/NGL na Kypru ve dnech 11.–14. října tohoto roku, byly bo-

Jiří Maštálka na Kypru společně s asistentkou politické skupiny GUE/NGL Jolanou Frišovou.

haté jak na získané poznatky, tak na zajímavá a přínosná setkání. Poslanec EP Jiří Maš-

tálka se mimo jiných setkal s generálním tajemníkem Pokrokové strany pracujících Kypru (AKEL) Androsem Kyprianou, se kterým projednával nejen spolupráci AKEL a KSCM, ale také některé politické záležitosti, které jsou pro Kyperskou republiku zásadní. A Kyprianou se vyslovil s velkým uznáním o aktivitě Jiřího Maštálky v Evropském parlamentu – konkrétně o krocích, které (alespoň prozatím) zamezily snahám o narušení kyperské suverenity z „výšin“ Evropské unie. O co se jedná?

Jak známo, ostrov Kypr je už dlouhá léta rozdělen na část, kde Kyperská republika může vykonávat svou suverénní moc, a na část okupovanou Tureckem. Ve snaze využít nových ustanovení Lisabonské smlouvy ve smyslu poněkud pokřiveného „chopení se odpovědnosti“ se část poslanců EP vrátila k iniciativě Komise z roku 2004, kdy byl poprvé předložen návrh Nařízení Rady o zvláštních podmínkách pro obchod s oblastmi Kyperské republiky, nad nimiž vláda Kyperské republiky nevykonává skutečnou kontrolu. Tento návrh

má údajně „ukončit hospodářskou izolaci společnosti tureckých Kypřanů, neboť napomáhá obchodu mezi severní částí Kypru a celním územím EU. Jenže představitel Kyperské republiky hodnotí návrh nařízení jednoznačně jako snahu o narušení suverenity svého státu a jako opatření, které by mělo za následek nikoli podporu mírového soužití na Kypru, nýbrž jeho další narušení. Jakkoli byla snaha zařadit návrh nařízení co nejrychleji na pořad jednání pléna EP, podařilo se J. Maštálkovi prosadit na výboru pro právní záležitosti (kde je jediným zástupcem frakce GUE/NGL), aby projednání návrhu „kyperského“ nařízení bylo odloženo.

Poznamenejme, že levicová strana AKEL má na Kypru velmi silný vliv, jde o vládní stranu a současný kyperský prezident byl zvolen rovněž za AKEL. Ke specifičnosti Kypru ještě uveďme, že jde o členský stát EU s částí okupovanou cizí mocností (Tureckem) a s vojenskými základnami jiné mocnosti – Velké Británie, v tomto případě také člena EU. Tyto základy zůstaly na Kypru jako relikty koloniálních časů.

Před pár týdny se německý deník Süddeutsche Zeitung (Jihoněmecké noviny), pokládaný za liberální a nadstranický, postaral o rozruch, a to zejména mezi levicově smýšlejícími občany. Zveřejnil totiž velkoplošný inzerát propagující časopis Junge Freiheit (Mladá svoboda) – hlavní tiskový orgán německé krajní pravice. V protestu, který podepsala řada osobností (a který list Süddeutsche Zeitung odmítl otisknout), mimo jiné stálo: Junge Freiheit nabízí platformu pro ty, kterým jsou neonacistická NPĐ a nacistické bojůvky příliš primitivní, a kteří by chtěli svůj nacionální šovinismus halit v jistém kulturním nívau. Junge Freiheit se nachází v šedé zóně mezi neokonzervatismem a neofašismem a po léta pracuje na utváření historické legendy o „čisté německé pravici“ oddělené od NSDAP.

Nelze přeslechnout hlasy, které v Německu volají po utvoření zcela nové politické strany ještě více vpravo od CDU/CSU, jež by byla úspěšná na celospolkové úrovni, a hlasy, které na možnost etablování takové strany upozorňují. Dokonce se už vížilo jakési její pracovní označení: *Sarrazinská strana*. Thilo Sarrazin, bývalý politik SPD, je totiž v Německu proslulý ostrými xenofobními a protiislámskými výroky, kterým je stále více dopřáváno sluchu.

Některá německá média pokládají založení krajně pravicové a celospolkově úspěšné strany (na rozdíl od existující NPĐ či republikánů) za hotovou věc a spekulují, kdo stane v jejím čele – bude to třeba Erika Steinbachová, šéfka takzvaného Svazu vyhnanců? A podle některých průzkumů veřejného mínění by pro novou stranu krajní pravice hlasovalo dokonce až dvacet procent voličů! Silící volání po tvrdě panující a nacionalistické pravici však způsobuje i posilování krajně pravicových tendencí a křídla ve vládních stranách, a to jak v CDU a bavorské CSU, tak v FDP.

Výše uvedenému trendu v Německu jakoby napomáhaly dosud nebývalé úspěchy krajní pravice v sousedních státech, především v Holandsku, Belgii a Rakousku.

Nová holandská vláda, která vzešla ze silných povolebních křečí a je složená z představitelů Strany pro svobodu a demokracii (VVD)

a Křesťansko-demokratické strany (CDA) stojí totiž na podpoře krajní pravice, reprezentované smutně proslulým Geertem Wildersem. Ke koaliční smlouvě mezi VVD a CDA se tak váže ještě takzvaná podpůrná dohoda, podepsaná mezi koaličními stranami a Wildersovou Svobodnou stranou. Podle této dohody nebude Wilders působit proti vládě VVD a CDA, ale jinak si „může dělat, co chce“.

Lze také pozorovat kooperační tendence mezi holandskou a belgickou krajní pravici. Za muže, který má tuto spolupráci posilovat, je označován hlavní Wildersův poradce Paul Belien. Belien je belgický občan, proslulý jako extrémní nacionalista a stojící blízko hlavní belgické krajně pravicové straně – Vlámckému zájmu, jehož vliv je stále výraznější; ostatně Vlámcký zájem zastupuje v parlamentu Belienova manželka.

A Rakousko? Nedávno proběhly ve Vídni komunální volby, které byly označovány vedle celostátních voleb za nejdůležitější. Zatímco sociální demokraté a lidovci ve volbách ztratili, v výrazného volebního zisku se mohla těšit krajní pravice, konkrétně strana Svobodných nebožtíka Haidera. A to i v těch vídeňských obvodech, které dosud platily za „dělnické“, tedy levicové. Připojíme-li k uvedeným skutečnostem fakta o růstu neonacismu v pobaltských státech či o silné krajní pravici v Maďarsku, zjistíme, že Evropa, jež má být „jednotná v rozmanitosti“, nám stále více hnědne. Je to alarmující zjištění a vrcholné orgány Evropské unie by před ním konečně měly přestat strkat hlavu do písku. Je to nutně téma i pro Evropský parlament. Alespoň já sám se jím hodlám v EP mnohem více zabývat.

Ta Evropa nám nějak hnědne...

6. 10. 2010

0076/2010

PÍSEMNÉ PROHLÁŠENÍ

předložené v souladu s článkem 123 jednacího řádu
o nepřipustnosti jakéhokoli zpochybnování hranic mezi státy v Evropě
Jiří Maštálka, Vladimír Remek
Platné do: 20. 1. 2011

0076/2010

Písemné prohlášení o nepřipustnosti jakéhokoli zpochybnování hranic mezi státy v Evropě

Evropský parlament,

– s ohledem na článek 123 jednacího řádu,

- A. vzhledem k tomu, že zachování státního uspořádání, opírajícího se o mezinárodněprávní akty přijaté po první a druhé světové válce, je základem politické stability v Evropě,
- B. vzhledem k tomu, že v určitých evropských zemích včetně členských států Evropské unie působí vlivně politické síly, deklarující své úsilí o revizi státních hranic vzešlých z platných mezinárodních smluv (například takzvané Trianonské smlouvy),
- C. vzhledem k tomu, že takové úsilí je v příkrém rozporu s dobrými sousedskými vztahy v Evropě a má negativní vliv na vnitřní soudržnost a stabilitu Evropské unie,
 1. vyjadřuje své znepokojení nad úsilím o revizi státních hranic v Evropě, deklarovaným v některých evropských zemích včetně členských států EU;
 2. vyzývá Komisi, Radu a vlády členských států, aby rázně zakročily proti jakýmkoli revizionistickým tendencím, ohrožujícím uspořádání států v Evropě v jejich stávajících hranicích;
 3. pověřuje svého předsedu, aby toto prohlášení spolu se jmény jeho signatářů předal Komisi, Radě a vládám členských států.

EVROPSKÝ PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument ze zasedání

18. 10. 2010

NÁVRH USNESENÍ

předložené na základě prohlášení místopředsedkyně Komise,
vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku
v souladu s čl. 110 odst. 2 jednacího řádu
o provedených reformách a vývoji v Moldavské republice

Jiří Maštálka

za skupinu GUE/NGL

B7-0579/2010/rev.

Usnesení Evropského parlamentu o provedených reformách a vývoji v Moldavské republice

Evropský parlament,

- s ohledem na svá předchozí usnesení o Moldavsku,
- s ohledem na Dohodu o partnerství a spolupráci, která vstoupila v platnost v roce 1998 na dobu neurčitou,
- s ohledem na akční plán EU pro Moldavsko, který byl podepsán v únoru 2005,
- s ohledem na jednání o dohodě o přidružení mezi EU a Moldavskem,
- s ohledem na Partnerství pro mobilitu mezi Evropskou unií a Moldavskem podepsané dne 5. června 2008 v Lucemburku,
- s ohledem na čl. 110 odst. 2 jednacího řádu
- A. vzhledem k tomu, že v Moldavské republice trvá již 18 měsíců politická krize vyvolaná tím, že se parlamentu nepodařilo zvolit novou hlavu státu,
- B. vzhledem k tomu, že vládnoucí koalice zavedla ústavní referendum, které mělo umožnit přímou volbu prezidenta lidovým hlasováním; vzhledem k tomu, že toto ústavní referendum nedosáhlo úspěchu, protože voličská účast byla nižší než právní požadavek na platnost referenda,
- C. vzhledem k tomu, že předčasné parlamentní volby naplánované na 28. listopadu 2010 představují velkou možnost ukončit vážnou krizi legitimity, kterou se vyznačovalo uplynulých 18 měsíců, bude-li zahájen všezahrnující a nikoho nevylučující politický dialog mezi stranami a politickými silami,

D. vzhledem k tomu, že právní rámec pro provedení voleb prošel od posledních parlamentních voleb řadou revizí, z nichž mnohé odrážejí poslední doporučení OBSE/ODIHR a Benátské komise Rady Evropy; vzhledem k tomu, že Moldavská republika pozvala OBSE ke sledování nadcházejících voleb,

E. vzhledem k tomu, že Komise pro studium a hodnocení totalitního komunistického režimu v Moldavsku doporučila, aby bylo zákonem zakázáno používání slova „komunistická“ v názvu strany a veřejné používání komunistických symbolů srpu a kladiva; vzhledem k tomu, že v předvolebním období jde o manévr, který má zdiskreditovat Komunistickou stranu Moldavska, jež v uplynulých 12 letech získala téměř polovinu všech voličských hlasů,

F. vzhledem k tomu, že HDP na hlavu je v Moldavské republice nejnižší v Evropě; vzhledem k tomu, že téměř 30 % Moldavanů žije pod hranicí chudoby a že ekonomika Moldavské republiky byla vážně zasazena světovou finanční krizí; vzhledem k tomu, že ekonomická stabilizace a obnova v Moldavské republice jsou podporovány podmíněnou makrofinanční pomocí ze strany EU a MMF,

G. vzhledem k tomu, že podle neoficiálních odhadů 600 000 až 1 milion Moldavanů z celkového počtu 4,5 milionu pracuje v zahraničí, přičemž převážně vykonávají špatně placená a nízko kvalifikovaná zaměstnání; vzhledem k tomu, že z tohoto důvodu je další uvolňování vízové politiky pro občany Moldávie zvláště důležité,

H. vzhledem k tomu, že nedávno dali vnitrostátní i mezinárodní aktéři nový impuls řešení problému Podněstří; vzhledem k tomu, že probíhá nadějný proces budování důvěry, včetně projektů na rekonstrukci, modernizaci a rozvoj infrastruktury; vzhledem k tomu, že Rusko, Ukrajina a EU zahájily nové úsilí o vyřešení tohoto vleklého konfliktu,

1. naléhavě žádá moldavskou vládu, aby zajistila, že nadcházející parlamentní volby proběhnou v plném souladu s mezinárodními standardy, a připomíná, že předvolební kampaň musí poskytnout stejné možnosti všem politickým silám, včetně Komunistické strany Moldavské republiky;

2. vyzývá Rumunsko a další země sousedící s Moldavskem, aby zachovávaly zdrženlivost, respektovaly nezávislost Moldavska a nezasahovaly do jeho vnitřních záležitostí; vyzývá Rumunsko, aby ratifikovalo dohodu o hranicích s Moldavskem;

3. zdůrazňuje, že bez ohledu na výsledek voleb představuje dialog jediný způsob, jak překonat rozdělení, které vyvolalo politickou krizi v Moldavské republice; upozorňuje, že tento dialog může být úspěšný, pouze pokud z něho nebude vyloučena žádná politická strana a pokud se vyvaruje zastrašování a izolování jakékoli demokratické politické síly;

4. vyzývá EU, aby pokračovala ve svém úsilí o obnovení a posílení konstruktivních jednání ve výhradně legitimním uspořádání 5+2, což by umožnilo dosáhnout spravedlivého, životaschopného a udržitelného řešení konfliktu prostřednictvím vypracování a přijetí zvláštního právního postavení regionu Podněstří, pokud budou současně respektovány zásady suverenity a územní nedělitelnosti Moldavska; vyzývá k obnovení těchto jednání bez jakýchkoli předběžných podmínek nebo odkladů;

5. zastává názor, že EU může přispět k vyřešení problému Podněstří tím, že přispěje k budování důvěry, zejména podporou zavádění společných projektů na zajištění běžných potřeb obyvatelstva ve spolupráci s místními komunitami a občanskou společností a tím, že pomůže zmírnit dopady hospodářské krize na obou stranách Dněstru;

6. vyzývá EU, aby spolu s Ruskou federací hrála klíčovou úlohu v úsilí o podporu míru a bezpečnosti v Moldavsku, zejména prostřednictvím účasti na přeměně současné operace na zachování míru v civilní pozorovatelskou misi;

7. vítá povzbuzující pokroky ve vyjednávání o dohodě o přidružení s Moldavskem: vyzývá obě strany, aby předně věnovaly pozornost potřebám moldavského lidu, zejména s cílem překonat sociální dopady obtížné hospodářské situace a více usnadnit vízový režim s cílem dospět co nejdříve k vízové liberalizaci; zastává názor, že volný obchod není vhodný způsob, jak pomoci Moldavsku překonat hospodářské problémy;

8. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, místopředsedkyni Komise / vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, členským státům, vládě a parlamentu Moldavska, vládě a parlamentu Ruska a OBSE.

Úterý, 7. září 2010

16. Svoboda projevu a svoboda tisku v Evropské unii (rozprava)

Domnívám se, že mezi poslanci Evropského parlamentu se nenajde jediný, kdo by chtěl zpochybnit nutnost svobody projevu a tisku. Koneckonců jde o základní práva, kodifikovaná v Listině základních práv EU (článek 11). Rád bych také připomněl, že od loňského roku existuje neoficiální, leč Komisi přivítaná Evropská charta svobody tisku, ve které novináři vyžadují, aby vlády evropských zemí dodržovaly principy chránící je a jejich práci – od zákazu cenzury po osobní ochranu novinářů. Jenže podle mě jde jen o jednu stranu celého problému. Tou druhou je stále rostoucí brutální moc médií, masivní nedodržování základních etických norem novináři a neexistence jejich odpovědnosti za svobodně vyřčené slovo a jejich pseudonezávislost daná ekonomickými a politickými zájmy vlastníků médií. Takřka veškerý tisk v České republice, od regionálního po centrální, je rozdělen mezi zahraniční koncerny, které bez skrupulí přes svá média zasahují do politického dění v zemi. Zajímá to někoho kompetentního v EU? Pochybují. Budeme jen dál razit líbivá hesla a fráze, ale realita si půjde po svém.

Pondělí, 20. září 2010

23. Dodržování práv duševního vlastnictví na vnitřním trhu (krátké přednesení)

Dodržování práv duševního vlastnictví na vnitřním trhu (Marielle Gallo, A7 – 0169/2010) Tato zpráva, jakkoli obsahuje řadu cenných myšlenek a závěrů, je bohužel typickým projevem nekonceptnosti, ba dokonce bezradnosti v oblasti práv k duševnímu vlastnictví na komunitární úrovni. Ovšem ještě výraznějším projevem toho druhu je sdělení Komise s názvem Posílení dodržování práv duševního vlastnictví na vnitřním trhu (KOM 2009/467), na něž se zpráva mimo jiného odvolává. Za zvláště alarmující považují to, že Komise dodnes nedokázala provést hlubokou analýzu dopadů směrnice č. 2004/48/ES z 29. dubna 2004 na oblast práv k duševnímu vlastnictví. Přetrvávající neexistence komunitárního patentu je velmi výraznou překážkou v budování efektivního komunitárního systému ochrany práv k duševnímu vlastnictví. Poslední poznámka se týká návrhu na vytvoření Evropského střediska pro sledování padělatelství a pirátství. Není třeba dalších úřadů, další byrokracie a nákladů. Komise má dostatečné kapacity k tomu, aby úkoly, jež má být středisku svěřeny, řešila sama.

Úterý, 21. září 2010

9. Farmakovigilance léčivých přípravků (změna nařízení (ES) č. 726/2004) – Farmakovigilance (změna směrnice 2001/83/ES) (rozprava)

Kolegyně a kolegové, projednáváme závažné téma, které se týká léčiv. Léčiva zachraňují životy, ale mohou je také výrazným způsobem poškodit. Jak zde bylo zmíněno, je prokázáno, že nežádoucí účinky léčiv jsou pátou nejčastější příčinou úmrtí pacientů v nemocničních zařízeních. I proto je pevný, transparentní a proaktivní sy-

stém farmakovigilance nezbytně nutný pro zajištění bezpečnosti pacientů.

Jsem přesvědčen, že během vyjednávání o těchto legislativních návrzích se nám společně podařilo dosáhnout výrazného zkvalitnění textu a lepší ochrany pacientů.

Velmi vítám systém přímého informování, prostřednictvím kterého mohou pacienti v celé Evropě přímo podávat zprávy o nežádoucích účincích. Díky tomuto systému se nežádoucí účinky mohou odhalit dříve, pacienti podají zprávu i o takových účincích, o kterých by mohli mít problém hovořit se svým lékařem, např. psychologického nebo sexuálního charakteru. Pacienti mohou podávat informace jak prostřednictvím internetu, tak i jinými způsoby, což je dobré pro osoby, které nezacházejí s počítačem.

Podařilo se nám také podpořit právo pacientů na informace, a to zlepšením přístupu k informacím vytvořením evropského webového portálu a otevřením evropské databáze farmakovigilance. Zvláštní pozornost byla věnována i ochraně osobních údajů v této oblasti. Dosáhli jsme dobrých výsledků, ale je potřebné leccos zlepšit: zvýšit transparentnost rozhodování kompetentních autorit, zajistit nezbytné zdroje těmto autoritám pro jejich činnost, zajistit jejich nezávislosti a udržitelný rozpočet a v neposlední řadě také přijmout striktní požadavky, co se týče konfliktu zájmů, aby bylo možné garantovat, že rozhodnutí přijatá v oblasti bezpečnosti pacientů nejsou ovlivněna obchodními zájmy. Závěrem chci poděkovat paní zpravodajce za výtečnou spolupráci.

Čtvrtek, 7. října 2010

5. Regionální politika a politika soudržnosti EU po roce 2013 - Budoucnost Evropského sociálního fondu (rozprava)

Dovolu mi několik poznámek. Zasvěcení vědí, že v současné době začínají na intenzitě nabírat debaty o tom, jak má tato politika v budoucnu vypadat, občas se dokonce vyslovuje otázka, zda by tato politika měla vůbec existovat. Politika soudržnosti má své stoupence, ale i kritiky. Rád bych připomněl základní myšlenku, která stála u vzniku politiky soudržnosti v roce 1974 – princip solidarity ekonomicky vyspělejších s ekonomicky slabšími. V EU stále přetrvávají značné rozdíly a bez jejich vyrovnávání není myslitelné bezproblémové naplnění představy o volném pohybu služeb či kapitálu uvnitř EU. Existuje řada expertních studií, které prokazují, že politika soudržnosti v principu funguje a vytváří požadovanou přidanou hodnotu, proto vnímám kritické hlasy spíše jako upozornění na procedurální selhání a výzvu pro zlepšení v budoucnu.

Vím, že situace se od roku 1974 změnila a politika soudržnosti je nyní důležitým nástrojem pro rozvoj evropských regionů a měst. To je silný argument i pro to, aby pokračovala a zahrnovala celé území EU.

Je nutná diskuze o intenzitě podpory v různých regionech, která bude výsledkem jednání mezi Radou a Parlamentem. Důvěřuji Komisi, že přijde s dobrými návrhy. Chci vyjádřit přesvědčení, že při správném nastavení bude kritika úbyvat a politika soudržnosti obhájí svou existenci pro všechny občany EU.

Každé léto pořádá světoznámý houslový virtuoz Václav Hudeček v Luhačovicích „Houslovou akademii“, jejíž součástí jsou i koncerty frekventantů. Oficiálním sponzorem letošní Hudečkovy akademie byl europoslanec Jiří Maštálka, sám bývalý houslista a pověstný podporovatel kultury včetně výtvarného umění a literatury.

Pondělí, 18. října 2010

13. Zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci těhotných zaměstnankyň a zaměstnankyň krátce po porodu nebo kojících zaměstnankyň – Nejisté pracovní podmínky žen (rozprava)

Je to 15 let od přijetí Pekingské akční platformy. Dokument shrnuje postavení žen ve světě a doporučuje postupy ke zlepšení. Zdůrazňuje oblasti pracovních podmínek žen zejména v hospodářství, ochranu zdraví a vzdělávání. EP a Rada přijaly několik směrnic pro realizaci těchto doporučení. Na základě dosažených výsledků, které se jevíly do značné míry pozitivně, pak zpracovaly další zadání a předložily k realizaci členským zemím v cestovní mapě pro rovnost mezi muži a ženami na léta 2006–2010. Letošní únorová výroční zpráva EP o rovnosti mužů a žen za rok 2009 říká, že v důsledku hospodářské krize a rozpočtových škrtů dochází ve státech EU k úbytku pracovních míst, zejména pro ženy. Ženy často ustupují tlakům svých zaměstnavatelů, což nahrává zejména nadnárodním obchodním řetězcům. Pracovní zatížení jde na úkor zdraví žen, rodiny, zákonné pracovní doby či vzdělávání. Málo zaměstnavatelů je ochotno svým zaměstnancům vytvořit příznivé podmínky pro sladění profesního a rodinného života. Nejsložitější pracovní podmínky mají ženy imigrantky. Překážkou jsou jazykové bariéry, neznalost pracovního prostředí, rodinné či kulturní tradice atd. Krize zbrzdila mnohé dobře nastavené cíle. Evropský Institut pro rovnost pohlaví by měl neprodleně vyhodnotit současný stav a EK a EP přijmout účinná opatření k zastavení trendu zhoršování postavení žen.

Menšinové konflikty v Evropě

Právě vychází publikace *Menšinové konflikty v Evropě – problémy a perspektivy po Lisabonské smlouvě*; publikaci, která shrnuje příspěvky z hearingu uskutečněného v prvním pololetí tohoto roku v Evropském parlamentu, vydávají europoslanci Jiří Maštálka a Alfreds Rubiks za podpory své politické skupiny (frakce) GUE/NGL. Kromě úvodního slova (které nyní otiskujeme) předsedy skupiny Lothara Biskyho a příspěvků obou europoslanců obsahuje publikace referáty předních odborníků na uvedené téma: Renaty Hennecke (Německo), Oskara Krejčího (Česká republika), Zuzany Poláčkové (Slovensko), Artura Névickije (Lotyšsko) a Samuela Salzborna (Německo).

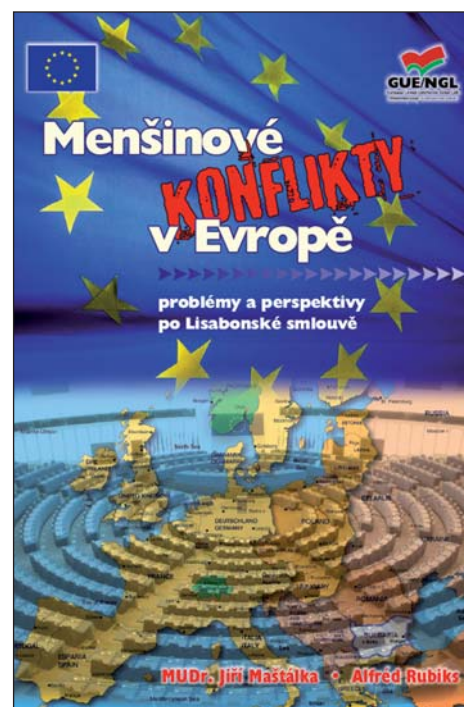
Proč politická skupina GUE/NGL, jejímiž členy jsou poslanci Jiří Maštálka a Alfreds Rubiks, připravila v Evropském parlamentu toto slyšení? Domnívám se, že o důvodu jednoznačně hovoří název slyšení: Menšinové konflikty v Evropě: problémy a perspektivy po Lisabonské smlouvě.

Problematika národnostních menšin je závažným politickým problémem nejen v Evropě. Ovšem Evropa je naším společným domovem a my v posledních letech, ba dokonce měsících a týdnech, se znepokojením sledujeme, kterak spory ohledně

národnostních menšin přerůstají ve spory mezi státy, a to i mezi členskými státy Evropské unie. Anebo přinejmenším existuje hrozba takového přerůstání.

Z doby před druhou světovou válkou je dobře známo, jak se především německé menšiny v Evropě – označované za tzv. národní skupiny – staly nástrojem nacistické politiky pro likvidaci sousedních států, v první řadě Československa, a to pod heslem „práva národních skupin“.

Chceme diskutovat především o tom, zda a jak je možné řešit menšinové problémy

na úrovni EU. Tedy, zda pro taková řešení existují nejen dostatečné právní nástroje, ale také politická vůle. Lothar Bisky

Evropské paradoxy

Začnu stručným pojednáním o dvou vlastně nesourodých, však přesto kuriózně souvisejících problematikách. Tou první je funkce prezidenta Evropské rady (ER), nejvyššího orgánu Evropské unie, sestávajícího z hlav členských států nebo jejich premiérů a rozhodujícího o zásadních otázkách EU.

Tato funkce je nová, byla zřízena teprve Lisabonskou smlouvou. Prezidenta ER volí rada kvalifikovanou většinou na dva a půl roku, přičemž jedna a ta samá osoba může být zvolena pouze dvakrát. Stvrzení volby Evropským parlamentem není požadováno.

Hlavní náplní práce prezidenta ER je příprava práce tohoto unijního orgánu. Otevřenou otázkou zůstává – neboť Lisabonská smlouva ji neřeší – vliv prezidenta ER na postavení a činnost předsedy Evropské

komise. Z nikoli nepovšimnutelných míst jsou totiž vyslovovány obavy, že charakter Evropské unie jakožto *společenství* bude ohrožen tím, že „špička“ EU, tedy předseda ER, není zároveň „špičkou“ Komise, takto nejvyššího exekutivního orgánu, jenž má – paradoxně – jako jediný zákonodárnou iniciativu.

Funkci předsedy Evropské rady vykonává od 1. prosince 2009 bývalý belgický premiér Herman Van Rompuy. Van Rompuy, narozený v roce 1947, studoval filosofii a podnikovou ekonomiku a jeho politická kariéra je svázaná s pravicovou vlámskou křesťansko-demokratickou stranou. Van Rompuy je označován za klíčovou osobnost při zdolání velmi vážné vlámsko-valonské krize v Belgii na přelomu let 2007/2008.

Nyní ke druhé problematice: je jí stále rostoucí vliv relativně malé belgické marxis-

tické strany – Belgické strany práce (PTB). PTB je jedinou belgickou politickou stranou nadnárodního charakteru, všechny další strany se striktně dělí na vlámské a valonské. Nehledě na to, že v posledních dvou letech se téměř ztrojnásobil počet členů PTB na více než 4000, volební zisk této strany se při posledních parlamentních volbách, konaných v červnu tohoto roku, zdvojnásobil a PTB získala celostátně přes 100 000 hlasů (nejlepšího volebního výsledku dosáhla v kantonu Herstal, kde pro ni hlasovalo na 10% voličů).

A nyní se dostávám takřkajíc k „pointě“. Známou představitelkou belgických komunistů (jak jsou označováni členové PTB) je – Tine Van Rompuyová. Sestra prezidenta Evropské rady, tedy nejvyššího představitele Evropské unie, která za PTB kandidovala ve volbách do Evropského parlamentu v roce 2009. Inu, život je plný paradoxů a já jsem si dovolil upozornit na jeden s přímo evropskou dimenzí...

VYSTOUPENÍ NA PLENÁRNÍCH ZASEDÁNÍCH EP

Pokračování ze str. 3

19. října 2010

5. Finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství s ohledem na Evropskou službu pro vnější činnost - Návrh opravného rozpočtu č. 6/2010: oddíl II – Evropská rada a Rada, oddíl III – Komise, oddíl X – Evropská služba pro vnější činnost - Změna služebního řádu úředníků Evropských společenství a pracovního řádu ostatních zaměstnanců těchto společenství (rozprava)

Formující se Evropská služba pro vnější činnost představuje zcela nový nástroj institucionální analize zahraniční politiky Evropské unie. V současné chvíli vidím dva základní problémy, které s tímto procesem souvisejí.

Především je zřejmé, že zahraniční a bezpečnostní politika zůstává součástí suverenity členských států. Při rozhodování o principiálních otázkách stále platí právo veta, což znamená, že v případě zásadních rozhodnutí, jako byla intervence v Iráku či oddělení Kosova, žádná zahraniční politika Unie neexistovala. Vytvářená zahraniční služba bude tedy do značné míry zajišťovat neúplnou agendu a v případě zásadních politických rozhodnutí bude pouze sekundovat rozhodnutím jednotlivých států, či dokonce mlčet.

Jablkem sváru zůstává složení diplomatické služby a dostupné informace naznačují, že role nových členských států je v případě výběru do tohoto sboru, mírně řečeno, podceňena.

ZPRAVODAJ

informace o aktivitách europoslance
Jiřího Maštálky
e-mail: jiri@mastalka.cz
jiri.mastalka@europarl.europa.eu
www.mastalka.cz

Vydání financováno frakcí GUE/NGL
Evropského parlamentu

NEPRODEJNÝ VÝTIŠK – ZDARMA